

*Haar geest was helder tot het laatst toe.
Haar lichaam kon niet meer, het was moe.
We hielden haar hand vast tot het einde kwam
en de andere hand het van ons overnam.*

Ter herinnering aan

Aleida Berendina Kuipers - Kwekkeboom **Lida**

echtgenote van Gerhardus Wilhelmus Kuipers

Zij werd geboren op 10 november 1919 aan de Goomatenweg te Overdinkel in de boerderij die zij "Oons Hoes" noemde. Zij had vier broers en ze was de oudste van de drie zussen. In Overdinkel ging ze naar school. Hoewel ze goed leren kon ging ze, zoals dat vroeger vaak gebruikelijk was in betrekking, bij een boerderij in De Lutte. Ze werd daar goed opgevangen, maar toch keek ze met gemengde gevoelens terug op die periode omdat ze nogal heimwee had.

Eind jaren dertig ontmoette ze Gerhard Kuipers in Gronau tijdens het bal. Ze werden een stel, maar de tweede wereldoorlog gooide roet in het eten. Gerhard werkte in Duitsland en ze wilden in deze omstandigheden niet trouwen. Vaak vertelde Lida dat als de vliegtuigen 's nachts richting Duitsland trokken, zij in haar nachtpon buiten naar de lucht stond te kijken.

Na de oorlog werd Lida ziek, ze moest één jaar rusten. Toen ook al week Gerhard geen moment van haar zijde.

Op 3 juni 1948 trouwden ze in de Gerhardus Majellakerk. Ze gingen wonen aan de Glanerbrugdijk 6 in Losser, het ouderlijk huis van Gerhard, waar ook zijn vader met zijn gezin woonde. Ze kregen vier kinderen, waar ze erg trots op zijn, in het bijzonder de tweeling.

In de periode van hun huwelijk was het hard werken. Ze had de zorg voor de kinderen, maar ook voor de inwonende ouders en later Lida's moeder, die bij hun ging wonen en daar is overleden.

Ze zei wel eens: "Als oons huuske kon proat'n."

Vanaf hun 25-jarig huwelijk gingen Lida en Gerhard graag op vakantie in Duitsland en Oostenrijk samen met Toon en Zus en kwamen terug met grote verhalen.

Toen er kleinkinderen kwamen kon het voor Lida niet meer stuk. Ze genoot er enorm van.

Op oudere leeftijd werd besloten dat ze niet meer alleen wilden blijven wonen en werd aan Ben en Lyde gevraagd om bij hun in te trekken. Ze genoten in hun eigen huisje van de moestuin, kleine uitstapjes en TV kijken. Vooral voetbal vond ze mooi.

Het laatste jaar werd Lida zwakker en kwam ze steeds meer op bed te liggen. Gerhard verzorgde haar zo goed als hij kon en toen het niet meer ging werd extra hulp ingeroepen van de thuiszorg. Dit kon toch niet, vond Lida.

Elke nieuwe thuiszorghulp werd gekeurd en na de gebruikelijke vragen als: "Woar bis van", "Hoe het diene oale leu" en "Woar woont die?" was het goed en was er acceptatie. Bij wisseling vond ze het jammer dat iemand niet meer terugkwam.

Lida wist precies wat ze wou. Ze wilde in Overdinkel begraven worden, bij haar overleden broers en ouders.

Alle kinderen en kleinkinderen waren bij de Ziekenzalving door pastor Reerink aanwezig en nadien heeft ze iedereen daarvoor bedankt.

Op 19 januari 2004 kwam toch het onvermijdelijke. Ze overleed thuis om 11 uur, bij het volle verstand net nadat ze samen nog een kopje koffie had gedronken omringd door haar geliefden.

Wij zullen haar fijne humor en scherpe geest missen.

Wij danken u voor de getoonde belangstelling.

Januari 2004

Gerhard Kuipers
kinderen en kleinkinderen